

Hrvatski savez i njegovi „destruktivci“ kroz povijest

Hrvatski savez osnovan je sada već davne 1976. Godine, dakle prije punih 38 godina. Od prvih 7 udruga koje su bile osnivači iz godine u godinu Savez je rastao, razvijao se, gradio iz godine u godinu, sve do današnjih dana kada u svom članstvu ima preko 70 udruga članica. Možemo kazati da je izrastao, uz sve poteškoće koje su ga na putu pratile, u respektabilnu, europsku organizaciju uzgajatelja malih životinja u Hrvatskoj.

Taj put nikako nije bio jednostavan, preživio je i nadživio Savez i raspad jedne države, i rat i mnoge koji su, zbog nerazumjevanja, neznanja ili zbog vlastitih ambicija i frustracija prijetili kontinuitetu rada i razvoja.

Kako smo kroz povijest imali ljude, uzgajivače koji su imali viziju i shvaćali važnost i značaj Udruga i Saveza kao krovne organizacije uzgajatelja malih životinja u Hrvatskoj, zahvaljujući kojima smo ovo što jesmo, a neke svakako treba posebno spomenuti kao što su: Josip Bednjačić, Drago Mikac, Zlatko Mihalić, Rudolf Marguš, Andrija Vuglovečki, Slavko Pehal, Čikoš Đerđ, Milenko Milovanović, Vladimir Ištvanović, Vladimir Jagić, Branko Košutić, Josip Pavičić, Željko Katović, Zlatko Menges, Adolf Ringel, Antun Novalić, Ivo Golenić, Josip Bertinovec, Ivan Pintarić, Franjo Valković, Josip Matijanić, Vladimir Čižmešija, Mihajlo Klobučar i posebno još uvijek aktivan u Savezu, Večeslav Vostrel koji je dvadeset godina kao predsjednik vodio ovaj savez te obnašao i druge najviše dužnosti, tako su se uvijek javljali i pojedinci, posebno pred skupštine i u izbornim godinama, koji su iz samo njima znanih razloga, po kuloarima i neformalnim skupovima, a naročito zloupotrebljavajući svoje skupštine vodili kadrovsku politiku i širili dezinformacije te stvarali atmosferu izvanrednih stanja. A takvih nažalost ima i danas. Kako sam bio svjedokom svih tih zbivanja od početka osamdesetih godina i bio prisutan ama na baš svim skupštinama i sjednicama izvršnih tijela do danas, a bio sam nazočan i na mnogim skupštinama Udruga, analizirajući „likove“ koji su „desavuirali“ rad Saveza i stvarali atmosferu nezadovoljstva, mogu konstatirati da su to bili ljudi kojima niti uzgoj životinja, niti vlastita udruga iz koje su potekli, niti Savez kao krovna organizacija nisu bili bitni, niti su išta znali o ulozi i svrsi postojanja Saveza, niti su ikada pročitali statut Saveza, niti su išta napravili za Savez, a često ni za svoju udrugu. Obično su to bili „Likovi“, tako ih nazivam, jer nisu zaslužili da im se imena uopće spominju jer ih nema nigdje, niti kao uzgajivača, niti kao članova svojih matičnih udruga niti kao izlagača. I što je najinteresantnije bili su to često i predstavnici novijih članica Saveza koje smo bez predrasuda i bilo kakvih uvjeta primili u svoje članstvo, ili novi dužnosnici u svojim udrugama koje su nesumnjivo dale doprinos radu Saveza, a koji su jednostavno negirali rad svojih prethodnika u Savezu i mislili kako ovo što mi radimo ništa ne valja, kao što nije ništa što su njihovi prethodnici napravili u njihovim Udrugama, a oni su ti koji će nas naučiti kako to treba raditi.

Mi i danas imamo u svom članstvu udruga čiji predstavnici desetak i više godina nisu bili niti na jednoj skupštini, niti im Udruge išta rade, niti organiziraju izložbe, a vjerojatno ni svoje godišnje skupštine, ali si daju za pravo da po kuloarima i neformalnim skupovima, bez legitimiteta i znanja i vlastitog članstva, uz prasetinu i gemište, a danas, bez ikakve moralne odgovornosti i na društvenim mrežama ocjenjuju i kritiziraju naš rad, pljuju i kritiziraju Savez i njegove dužnosnike, najčešće suce jer nisu dobili „šampione“, a posebno one starije i možda i najzaslužnije koji se nemogu braniti jer nisu na društvenim mrežama, i vode kadrovsku politiku i Zbora sudaca i Hrvatskog saveza. A mnogima smo, kroz sve ove godine, kada su već toliko „htjeli i znali“ dali i priliku izborom u najviša tjela Hrvatskog saveza i rezultat je bio naravno taj da ih više nije bilo, da su jednostavno nestali, kao i njihove udruge. Svi ti „likovi“ trebaju znati da takova demagogija nije prolazila kroz ovih tridesetosam godina postojanja i rada Hrvatskog saveza i neće proći niti danas niti u budućnosti.

Posebno se želim osvrnuti da današnje režisere „Perfidnog plana destabilizacije, blaćenja i ocrnjivanja Hrvatskog saveza i njegovih dužnosnika“, a samo s jednim vrlo ambicioznim i morbidnim ciljem: a to je koncentracija svih aktivnosti u jednom mjestu, u jednom gradu, u jednoj udruzi. Tako bi se po tim režiserima sve sjednice izvršnih tjela Saveza, svi seminari, sve skupštine i doslovce sve izložbe trebale održati uvijek i svaki puta u istom gradu. Nažalost na taj scenario nasjeli su i neki vrijedni članovi naših ponajboljih udruga i dužnosnici Hrvatskog saveza koji izgleda nisu shvatili da je njihova zadaća u izvršnom odboru Hrvatskog saveza jednako zastupanje interesa svih udruga članica i koji su se aktivno uključili u zakulisne kadrovske križaljke dijeleći si funkcije, a neki čak i prijetili onima koji se s njima nisu slagali, nesvjesni da su u ovom filmu samo pijuni i sredstvo ostvarivanja konačnog cilja, a to je marginalizacija Hrvatskog saveza, svih Udruga i svih izložbi, a potom i njih samih te koncentracija svega u jedan jedini centar.

Režiseri i „fejsbuk“ uzgajivači kojima je uzor Srpski savez, odnosno savezi jer ih ima tri, i koji šverca prstenje kako bi izbjegao carinu i poreze vlastitoj državi, koji jedne godine nabavi prstenje u Njemačkoj, ostane dužan proizvođaču, potom druge godine prstenje kupi u Mađarskoj, pa opet ostane dužan Mađarima pa nabavlja prstenje u Poljskoj, koji ne plati gajbarinu organizatoru Europske izložbe u Leipzigu, koji novčane nagrade izlagačima zataji, savez koji nema ni centa u blagajni, i koji napokon prošle godine bude suspendiran iz članstva Europskog saveza, a njihov predsjednik proglašen nepoželjnom osobom, a sve na nepopravljivu i nenadoknadivu štetu vlastitih uzgajivača s višestoljetnom tradicijom uzgoja malih životinja, ti fejsbuk uzgajivači neće voditi politiku Hrvatskog saveza.

Taj film tako neće završiti jer je scenario suprotan interesima i pravima svih članica da potiču i promoviraju uzgoj i ljubav prema malim životinjama i organiziraju izložbe u svojim mjestima kao i da se kandidiraju za organizaciju državnih izložbi u svojim sredinama na području cijele Hrvatske.

Hrvatski savez, u to sam duboko uvjeren, ima snage i potencijala da se nosi sa svim izazovima vremena i da povjerenje izborom na dužnosničke funkcije Skupština kao najviše

tijelo Saveza ukaže onim istinskim uzgajivačima i vrijednim članovima koji će osigurati kontinuitet rada i doprinijeti daljnjem prosperitetu i napretku uzgoja malih životinja u Hrvatskoj. A za sve one koji žele dati svoj doprinos radu Saveza ima mjesta i dobrodošli su.

Usporedbe radi, kao dokaz nesumnjivog kontinuiranog stvaranja, rasta, razvoja i napretka Saveza podsjetiti ću vas slikovito na sljedeće.

Još 1983. Godine Savez je imao samo 17 članica. Danas preko 70

Prve republičke izložbe organizirane u Bjelovaru, Dugom Selu, Đurđevcu i u Đakovu imale su nekoliko stotina izloženih eksponata, danas preko dvije, u VT i BJ preko tri tisuće./2009 i 2010.

Godine 1990. Hrvatska je imala samo jednu priznatu pasminu golubova (ZGB. prev, ali ni to nigdje nije dokumentirano niti zapisano)) ni jednu peradi niti kunića, a niti jednu pasminu priznatu u Bivšoj Jugoslaviji, a kamoli u Europi. Danas : U Hrvatskoj imamo priznate sljedeće hrvatske pasmine golubova: Zagrebački prevrtač, Sisački prevrtač, Brodski prevrtač, Zadarski prevrtač, Slavonski prevrtač, Međimurska lastavica, Vukovarski kokošasti, Baranjski golub i u nastajanju još nekoliko pasmina. Od peradi danas imamo priznate: Hrvaticu, Posavsku kukmastu kokoš, Međimursku kokoš, Križevačku kukmastu, Hrvatsku patuljastu, Dravsku gusku, a tu je i Dalmatinska kokoš koju smo vratili iz nestalih, izumrlih vrsta, te Slavonska golovrata patuljasta kokoš, Turopoljska patuljasta i posavska patuljasta kokoš koje su u procesu stvaranja i priznanja. Imamo i našeg kunića. Nadalje i što je još važnije i predstavlja nam potvrdu i dokaz pravog i ozbiljnog rada Saveza i svih naših tijela, bez obzira na skeptike pa čak, ranije, i osporavatelje iz takozvanih naučnih i stručnih krugova i institucija, je priznanje naših pasmina golubova i peradi od strane Europskog saveza: Danas se na listi priznatih pasmina ee-saveza nalaze: sisački prevrtač, zagrebački prevrtač, brodski prevrtač, zadarski prevrtač i vukovarski kokošasti, a od peradi: hrvatica, posavska kukmasta, hrvatska patuljasta kokoš, dravska guska, a sljedeće godine priznata će biti i križevačka kukmasta, a oni koji su rad na hrvatskim pasminama osporavali danas o njima pišu diplomatske i magistarske radove i doktorske dizertacije.

Nadalje 1990. godine kada sam izabran za tajnika Hrvatskog saveza, imali smo jedan pisaći stroj, a blagajnik je preuzeo blagajnu bez ijedne kune, odnosno u minusu. Papire i kuverte za dopise i komunikaciju sa našim članicama donirali su nam naši članovi, sponzori.

Danas Hrvatski savez ima svoje sjedište za koje ne mora plaćati ni grijanje ni struju ni telefon ni internet, a raspolažemo i voznim parkom, s tri osobna automobila i kombijem za koje nemoramo plaćati ni registraciju ni održavanje, ni zimske gume ni popravke jer to su vozila naših predsjednika, tajnika i blagajnika koji su nam uvijek na raspolaganju. Već preko petnaest godina, imamo svu potrebnu kancelarijsku i informatičku opremu, svoje web. stranice na kojima se transparentno kroz sve zapisnike može pratiti rad Saveza, a raspolažemo i finansijskim sredstvima dostatnim za normalno funkcioniranje sa zaposlenim profesionalnim službenikom (tajnikom) koji opslužuje sva tijela Hrvatskog saveza i udruge

članice i dostatnim sredstvima za financiranje članstva u Europskom savezu, kao i za sudjelovanje naših predstavnika svih naših sekcija u radu i seminarima Europskog saveza.

Još devedesetih god. svaka udruga je sama po svom nahođenju i potrebi tiskala razne ocjenske kartice, da bi danas imali jedinstvene europske ocjenske kartice koje se objedinjeno tiskaju za sve članice.

Ne tako davne 1997. god nismo imali niti jedan Hrvatski Standard za male životinje: danas imamo: Hrvatski standard kunića, Standard golubova, Standard peradi, Standard fazana i Standard zamoraca. Ali imamo i svoje novine, bilten „Uzgajatelj“ i to već punih dvanaest godina kontinuiranog izlaženja četiri broja godišnje, naime prvi broj je izašao u studenom 2002. god.

Prije samo dvadesetak godina, dakle u devedesetim godinama, nitko od hrvatskih uzgajatelja nije mogao izlagati svoje životinje na europskim izložbama, osim možda nekih privilegiranih pojedinaca, čak nismo imali ni informacije o njihovom održavanju, da bi danas, a upravo zahvaljujući transparentnom radu Hrvatskog saveza i organiziranom i financiranom transportu od strane Hrvatskog saveza to bilo omogućeno svakom našem članu. Organizirano smo kao predstavnici Hrvatske sudjelovali na svim europskim izložbama i prezentirali Hrvatski savez, svoj uzgoj i hrvatske pasmine u Brnu, Welsu, Pragu, Leipzigu, Nitri i ponovno u Leipzigu 2012. ,a ulaskom Hrvatske u Europsku uniju to će nam biti još jednostavnije i lakše i polako se možemo pripremati za sljedeću Europsku izložbu sljedeće godine u Metzu u Francuskoj.

Kako smo mi Savez koji je izrastao iz ruševina nekadašnjeg YU saveza, kao i sama naša država, imali smo poteškoća devedesetih godina uopće u razumjevanju i priznavanju od strane članica Europskog saveza te smo na prijem u Europski savez čekali punih šest godina, a potom već 2005. god. bili jedan od 5 Saveza utemeljitelja ptičarske sekcije, uz Njemačku, Švicarsku, Austriju i Sloveniju, da bi danas bili uvažavani, respektirani i čak organizatori i domaćini Generalne skupštine Europskog Saveza 2008. god. u Hrvatskoj u Puli u hotelu Histria na kojoj su sudjelovali svi članovi Izvršnog odbora i pritom, ne samo da smo to uspjeli isfinancirati, nego smo i zaradili 50 tisuća kuna, a koja je od relevantnih sudionika bila ocjenjena kao jedna od najbolje organiziranih, te smo ponovno dobili organizaciju Skupštine EE-Saveza 2019. god. a ja kao jedan od naših predstavnika, prošle godine na godišnjoj, jubilarnoj skupštini povodom 75. godišnjice Europskog saveza koja je održana u švicarskom glavnom gradu Bernu proglašen sam „počasnim članom Europskog saveza“ što je po mom dubokom uvjerenju priznanje i Hrvatskom savezu, na što sam posebno ponosan, jer je između ostalog, u obrazloženju predsjednik Europskog saveza naglasio i moj doprinos europeizaciji Hrvatskog saveza.

Na kraju želim kazati i podsjetiti nas sve skupa da danas nakon 38 godina rada i djelovanja Hrvatski savez ima, više nego ikad, sve potrebne preduvjete, i ljude i znanja i potencijala za daljnje normalno i još bolje funkcioniranje kao respektabilne krovne organizacije svih Udruga

uzgajatelja malih životinja u Republici Hrvatskoj i ravnopravne članice Europskog saveza, koja je danas sigurno primjer organizacije i mnogo većim državama s mnogo većim brojem uzgajivača i dužom tradicijom uzgoja malih životinja. Stoga vas pozivam da ovim izborima pristupimo racionalno, hladne glave, bez osobnih animoziteta i pružimo priliku onima koji hoće, mogu i znaju i koji će istinski i s ponosom predstavljati Hrvatski savez kod kuće i u Europi i raditi za dobrobit svih njegovih članica.

Hvala !

Vladimir Pavin